

rig eller Tyskland. Indtil for faa Aar siden var det fuldstændig udyrket; men 1879 var en Syvendedel deraf opryddet, og Indianerne dyrke nu her de samme Planter, som Fristaterne i det hele, saaledes Korn, Majs, Kartofler o. s. v. Efter den Optælling, som man har gjort forrige Aar, havde Indianerne i Territoriet 200,000 Heste, 900,000 Faar, 6,000 Stykker Hornkvæg og 30,000 Svin. Dette sidste Tal f. Ex. er nu sikkerlig forsvindende imod, hvad man ellers holder af Svin i de forenede Stater; men det er overordentlig stort, naar man husker paa, at Indianerne for faa Aar slet ikke kjendte noget til dette nyttige Dyr.

For hundrede Aar siden regnede man, at der var 2 Mill. Rødhuder i de forenede Stater; men disses Tal er efterhaanden blevet formindsket, og 1853 var der 400,000, 1856 300,000 og 1879 kun 250,000. Halvdelen af dem lever i vild Tilstand, nærrende sig af Jagt og uden at omgaas med den hvide Race; andre derimod ere i en vis Forstaaelse med de hvide, skjønt de strejfe omkring i deres Jagtterritorier, atter andre ere til en vis Grad civiliserede. Imellem disse sidste leve ikke faa som Smede, Sadelmagere, Daglejere o. s. v., og medens Indianerne tidligere ødelagde Telegraftraadene, er der nu adskillige af dem, som arbejde netop ved Telegrafanlæg.

Man kan ikke nægte, at det vilde være smukt, om

Schurz's Bestræbelser maatte lykkes, og om den Tid maatte nærme sig, da Rødhuderne, der langt fra ere saa dovne som Negrene, maatte kunne leve i Fred og Enighed med de hvide, saa at der vilde ske en Standsning i deres saa sørgelige Formindskelse. „De stakkels indianske Stammer have Følelsen af deres-nære Undergang, naar de Skridt for Skridt se sig jagede bort fra deres udstrakte Prærier og deres umaadelige Skove, og naar de lidt efter lidt se Bisonoxen, Elsdyret, Bæveren og Bjørnen svinde bort, med andre Ord alt det, der tjener dem til Føde, Klædning og Ophold. Livslede griber dem, naar de se sig indestængede, de dræbe ikke sig selv, thi de hade denne Maade at gjøre Ende paa deres Tilværelse; men de lade deres Slægt udslukkes, og de leve ensomt og ulykkeligt, i det de vente paa, at den store Aand skal føre dem til lykkeligere Egne.“

Om det nye Forsøg vil lykkes, kan ikke siges med Sikkerhed; men der er unægteligt adskilligt, som taler derfor. Og de forenede Stater ville, hvis de ere heldige dermed, spare meget Blod og mange Penge; man har nemlig gjort den Udregning, at, saaledes som det hidtil har gaaet, maatte der 10 gode Soldater mod hver Rødhud for at føre Krigen med Fordel, og at hver dræbt Indianer kostede Staten 30,000 Kroner.

Mindre Meddelelse.

Havenes Udstrækning. I „Zeitschrift für wissenschaftliche Geographie“*) har Dr. O. Krümmel i Göttingen meddelt en Del Oplysninger om Havenes Udstrækning, der have megen Værdi. Allerede i et tidligere Skrift**) har han tilnærmelsesvis faaet de af ham opgivne Størrelser ud, og han har nu efter en meget paalidelig Methode gjort en stor Mængde planimetrisk Udregninger, der uden al Tvivl nærme sig Sandheden i høj Grad og derfor fortjene at komme til almindelig Kundskab.

Hele Verdenshavet har, efter den nævnte Forfatter, en Størrelse af 6,800,000 □ Mile, og af dets Hoveddele omfatter det atlantiske Hav 1½ Mill., det indiske Hav 1,330,000 og det store Hav 2,400,000 □ Mile. Som man ser, overgaar det sidste Hav langt de to foregaaende. Det var derfor med Rette, at den udmærkede franske Hydrograf Fleurieu***) indførte Navnet „det store Hav“, i det Navnet „Sydhavet“ ikke er betegnende, lige saa lidt som Navnet „det stille Hav“, der skriver sig fra Portugiseren Magalhaens, som ved et mærkeligt Held havde roligt Vejr paa den første Verdensomsejling.

For det nordlige Ishav opgiver Krümmel Størrelsen til 280,000 □ Mile, i det han meget rigtig regner Hudsonsbugten (20,000 □ Mile) og det hvide Hav (130,000 □ Mile) med dertil. De to sidstnævnte mindre Havarme ligge visselig

uden for den nordlige Polarkreds, der sættes som Grænsen fra det nordlige Ishav; men deres hele Naturpræg er et saadant, at de bør regnes som hørende til Ishavet. At det nordlige Ishavs Omfang kun kan være tilnærmelsesvis rigtig opgivet er sikkert nok; thi vi kjende jo endnu ikke Landmassernes Udstrækning deri. — Det sydlige Ishav har en Størrelse af 370,000 □ Mile; men det er en Selvfølge, at Tallet derfor er endnu mere usikkert end for dette Havs nordlige Navne.

Det amerikanske Middelhav, der omfatter den mejicanske Havbugt og det caribiske Hav, har en Størrelse af 80,000 □ Mile, og den gamle Verdens Middelhav en Størrelse af 50,000 □ Mile. Fremdeles har Nordsoen en Størrelse af 10,000 og Østersøen af 7,500 □ Mile; Kattegattets Størrelse er 500 □ Mile. Af andre Opgivelser i Krümmels Arbejde kan man endnu fremhæve: det røde Hav 8,000, den persiske Havbugt 4,300, det japanske Hav 19,000 og Beringshavet eller det kamtsjadske Hav 42,000 □ Mile.

Da i følge Behm og Wagners Udregninger*) hele Landet paa Jordens Overflade udgjør 2,470,000 □ Mile, bliver, naar man dertil lægger Krümmels 6,800,000 □ Mile for Verdenshavet, Summen for hele Jordoverfladen paa denne Maade 9,270,000 □ Mile, et Tal, der ret nøje stemmer overens med de Udregninger, man har gjort ad astronomisk Vej.

*) Her Bd. 24's Heft.

**) Versuch einer vergleichender Morphologie der Meeresküste. Jena. 1870.

***) Voyage de Marchand autour d'un monde. Tm. VI. S. 12. Paris. 1800.

*) Die Bevölkerung der Erde. VI. 1880. Nr. 62. Ergänzungsheft zu Petermanns Mittheilungen.